

Frans Theut Christensen
Hulhøjvej 3
8831 Løgstrup
86 64 21 90

08 juli 2008

Hr. Undervisningsminister Bertel Haarder.

Folketingets uddannelsesudvalg.

Efter at have fulgt min datters skoletid igennem gymnasiet i ly af gymnasiereformen føler jeg et behov for som forælder at fortælle min oplevelse af gymnasiereformen, og ikke mindst måden den er indført på. Mit behov blev yderligere forstærket af den AT-eksamen som min datter deltog i.

Det første møde med gymnasiereformen fandt sted før gymnasietiden. Hun skulle i 9. klasse tage stilling til, hvilke fag hun ville have i gymnasiet. Det var en sej omgang med mange drøftelser og spekulationer, for det er utopi at tro, at unge mennesker i 15-16 års alderen er i stand til at træffe en beslutning om, hvad de skal beskæftige sig med i deres voksenliv. Det valg, de skal foretage, vil i sagens natur i høj grad blive påvirket af, hvilket uddannelsessted, de ønsker at blive optaget på, da det nok er mere nærværende for en 15 – 16-årig.

De første 3 til 4 måneder var en hård tid, hvilket ikke skyldtes gymnasiereformen, men mere omplantningen fra omegnsskolen til den store skole i byen uden hendes kammerater, der alle var kommet i parallelklasser. Hun kom igennem det med god hjælp fra skolen og ikke mindst fra hendes fransklærer.

Jeg havde forventet, at de større krav i gymnasiet ville medføre at hendes karakterniveau ville falde, men det skete ikke tvært imod. Selvom hun var "ramt" af den nye karakterskala var hendes karakter enten på samme niveau eller stigende.

Nu begyndte gymnasiereformen at blive en synlig del af dagligdagen. På trods af, at man efter den første stillingtagen havde fået at vide at bordet fangede, skulle man vælge fag nok engang, og det er mit indtryk, at det i højere grad var skolens behov end elevernes, der kom i forgrunden. Valgene som jeg husker det, blev gennemført et par gange og fyldte meget i tilværelsen, idet det ikke kun gik på, hvilke fag man gerne ville læse, men mere hvilke pakker af fag, man var nødt til at acceptere, for at få sine ønskefag.

De følgende to år var præget af megen forvirring blandt elever og lærere om fagenes indhold og opbygning, hvilket man måske godt kan forstå, når alt er nyt for alle. På afleveringssiden virkede det som om, der var totalt anarki, opgaverne blev stillet i store mængder og uden sammenhæng og koordination, så der blev anvendt mange nattetimer og lange weekends for at kunne følge med i besvarelserne, for samtidig levede man under "trus-

len" fik man ikke lavet alle afleveringer kunne man risikere at skulle til eksamen i alle fag. Hvad gik det så i længden ud over?

Den daglige lektielæsning!

Jeg nævnte i begyndelsen, at en af årsagerne til at jeg har ønsket at skrive dette brev, var min datters AT-eksamen, og det kommer jeg så til nu. Jeg har forstået at Almen Studieforbereelse er et nyt fag, der består i at sammenkæde nogle fag om et projekt. Det lyder spændende og min datter har været glad for faget, hvilket også kunne læses ud af de karakterer, hun fik i de stillede opgaver. Faget blev afsluttet for ca. et halvt år siden. Først efter afslutningen blev der givet en vejledning i, hvordan faget skulle gribes an i forbindelse med den afsluttende eksamen. Denne vejledning, var anderledes, end den måde man havde behandlet faget på tidligere i uddannelsesforløbet. Vejledningen er aldrig blevet gjort til genstand for undervisning endsige indøvelse, hvilket kan virke meget mærkværdigt, når man lægger så stor vægt på den i eksamen. En undervisning eller indøvelse havde der været behov for i min datters tilfælde, da hun tilsyneladende havde misforstået vejledningen.

Jeg er også forundret grænsende til forarget over, at man i en mundtlig studentereksamen ikke kun bliver stillet over for en fremmed censor, men også en fremmed eksaminator, med den begrundelse, at der var så mange, der skulle til eksamen, at ikke alle kunne få en af deres egen lærere som eksaminator!

Der har tilsyneladende heller ikke været enighed om, hvordan eleverne skulle bedømmes, idet flere elever udviser forbløffelse over deres karakterer, uanset om de var i top eller bund, jeg har sågar hørt om en elev, der fik stillet flere spørgsmål fra censor, som eleven ikke kunne besvare, men alligevel fik vedkommende karakteren 12. Man kunne få den tanke at denne elev havde haft en eksaminator der kendte vedkommende og var viden om, hvad eleven indeholdt. Eller at den nye karakterskala ikke er nuanceret nok i forhold til den gamle karakterskala.

Min datter overvejede længe om hun skulle klage over sin AT-eksamen, men efter drøftelser med rektor, valgte hun at følge hans råd, at glemme AT-eksamen og koncentrere sig om resten af eksamen. Det var et klogt råd, på en uretfærdig baggrund.

Med baggrund i de artikler man i eksamenstiden har kunnet læse i dagspressen om gymnasireformen, hvor det fremgår, at der skal foretages ændringer allerede fra det kommende skoleår, må jeg stille det spørgsmål. Hvad med årgang 2008? De er gang på gang blevet udsat for ændringer og forvirring. Men hvem husker det om et år eller flere? Vil der blive taget hensyn til de forhold, de har levet under i deres gymnasietid? Vil de få kompensation for at have ageret forsøgspersoner? Jeg tror det næppe. De bliver hurtigt glemt.

Mit brev skal derfor betragtes som en appel til undervisningsminister og uddannelsesudvalg. Når man igen skal foretage ændringer i forhold, der vedrører vores unge mennesker, så sørg for at ændringerne bliver gennemarbejdet og afprøvet inden de bliver iværksat,

samt at lærerne får mulighed for at sætte sig ind i ændringerne, inden de skal anvende dem, i stedet for, som det for årgang 2008 har været tilfældet, sker under uddannelsesforløbet, dette kunne måske medføre at kvaliteten kommer i højsædet, frem for hastigheden for iværksættelse af ændringerne.

Med venlig hilsen

Frans Theut Christensen